

עצם העניין

שי כרם

עצם העניין. מדור חדש. נועד לצעירים בגיל (ומותר לצעירים ברוחם). אם יש לך מזה לתרומם להציע, להגיד, להלל, לשבח ולשאל — כתוב לעצם העניין, העולם הזה, ת"ד 136, תל-אביב. בכל שבוע יוגרל תקליט חדש לגמרי בין המשתתפים מיוזמתם במדור.

תקליטים

אקספוזיט/חשיפה

אקספוזיט, להקה המונה שלוש ב"חורות יפות (לא פחות חשוב) השרות מוסיקה קיצבית לרחבת-הריקודים. היא הלהיט החדש של הדיסקוטקים בארצות-הברית. הלהקה הוקמה ב-1985, אולם מאז היא הפסיקה להתלף הרכב, וחשיפה הוא תקליט-בכורה של 1985, אולם מאז היא הפסיקה להתלף הרכב, וחשיפה הוא תקליט-בכורה של אוני דרך הרגליים. במסיבות-הריקודים הוא ילך יפוי.

בן אי קינג/הישארי לצידי

גליה-נוסטלגיה, השוטף את המוסיקה, שיכנע את חברת הד ארצי להר ציא בהרפסה מחודשת את תקליטו של בן אי קינג הישארי לצידי. הישארי לצידי, להיט-ענק שזכה בביצועים רבים (ביניהם של סטיבי וני דר, קסיוס קליי, וכמוכן ג'ון לנון), הלהיט הזה, שלא נס ליחו, כולו בתקליט יחד עם עוד תישעה שירים מהימים ההם. מסתבר שהחזרה למוסיקה של פעם פופולרית גם באנגליה, שם זוכה קינג בפופולריות ובביקוש רב, מה שהביא אותו להקליט אלבום חדש, שייצא בקרוב. מי שהשירים של תחילת שנות ה-60 מעלים בו זיכרונות, געי-לעלעל.

"אקספוזיט"

הופעה

קורין, "מותק"

מזה כמה-שנים מופיעה קורין אלאל בתוכנית-יחיד. בהתחלה נקראה הופעה שלוש נקודות בתל-אביב. לפני כמה שנים השתתפה בתחרות הקדם-אירוויזיון. בשלב ההצבעה, קיבלה ככל נקודות-השידור 0 נקודות. רק בתל-אביב קיבלה ניקוד: 3 נקודות. כשזיכרון הקדם התפוגג, הוחלף שם התוכנית למותק. עלי-שם תקליטה המציין, שיצא לפני כשנתיים. קורין מופיעה במקומות קטנים, כמו רוק קפה והמרתף העליון. היא אחת מהיוצרות המוכשרות שיש בארץ. חרי-גה בנוף ומרות-הפלאטיק. בהופעה היא עומדת על הבימה לכי-דה, מלווה עצמה בגיטרה, ומגישה הרי-פעה מצוינת, שיש בה המון כוח ורעיונות. בשירים מסוימים נדמה כאילו להקה שלמה עומדת מאחוריה. כשהיא שרה, אל תקרא לי מותק, זה מביא לי פריחה, זה עושה אותי לרג משוקלל, הקהל כולו מצטרף לשיר-הביצור, ממש כמו אצל שרלה-שי-רון, וכשהיא עוברת לשיר ככאב, רק רגע, הבט גם אליי, שמור פינה גם לי. אל תבטיח, מספיק שאולי, זה הרבה כשבילי, יש שקט באולם. הקהל איתה בתוך השיר.

קורין אלאל

פעה מצוינת, שיש בה המון כוח ורעיונות. בשירים מסוימים נדמה כאילו להקה שלמה עומדת מאחוריה. כשהיא שרה, אל תקרא לי מותק, זה מביא לי פריחה, זה עושה אותי לרג משוקלל, הקהל כולו מצטרף לשיר-הביצור, ממש כמו אצל שרלה-שי-רון, וכשהיא עוברת לשיר ככאב, רק רגע, הבט גם אליי, שמור פינה גם לי. אל תבטיח, מספיק שאולי, זה הרבה כשבילי, יש שקט באולם. הקהל איתה בתוך השיר.

בתום ההופעה, אחרי כמה וכמה הרי-נים, יש הרגשה שלקורין מגיע יותר מהאולמות הקטנים. הכל שבארץ אין האכזבה עומדת ביחס ישיר לפופולאריות.

אופנה

גם וגם וגם

בבוקר הוא קיבוצניק, עונד על הטי-רקטור כפלה. בערב הוא מתרחץ, מס-תדר, ויוצא לרגל. אסף פלונסקי (17), מקיבוץ גונן, נהנה אומנם מעבודת הרומנות, אבל רק בתור תחביב, הוא מבייר. תחביב-נים נוספים שלו: ספורט, בעיקר כדור-סל, ולעבוד בגן-הילדים של הקיבוץ. גם רומן, גם כדורסל, גם מטפלת. מה צריך יותר מזה?

אסף פלונסקי

גועים, וניחוחות של ימים יפים, יהנה בוודאי מהתקליט.

באלדי אוליד ואהרלה קמינסקי

נגן הגיטרה באלדי אוליד והמתופף אהרלה קמינסקי הוציאו תקליט משור-תף. באלדי, המנגן פלאמנקו, ואהרלה, אחר המתופפים הטובים בארץ, מנגנים

אהרלה קמינסקי

בתקליט 10 קטעים (רובם הולחנו על-ידי באלדי), התקליט מביא שני סיגנון-נות, פלאמנקו וג'אז. השילוב של שני הסיגנונות יוצר סיגנון חדש ומעניין. בעל צבע מיוחד ומקורי. באלדי אוליד ואהרלה קמינסקי עובדים עתה על מופע משותף, שיקרא מינגש, אם המופע יהיה דומה לתקליט כדאי לחכות לו.

סלוגן

משולש הפוך

חלומה של כל נער מתבגר הוא שיהיה לו גוף משולש. כזה כמו של ואן-אריק וראמבו. אבל מה לעשות שהחיים הם לא סרט, ובניית-מוטות רגילים לא התברכו בגוף משולש שכזה? אז יש מי שמשלימים עם העובדה, ויש אחרים הנלחמים בה. הם מתאמנים במשך שעות, מרימים מישקולות, עור-שים עשרות שכיכות-שמיכה, שופכים טונות של יזעה. יש ביניהם מי שנראים אחרי כל ה-אימונים כמו ה"אחרי" של פירסומת ל"מכוני-הרזייה". לצילונים המשתדלים האלה הומ"צא הכינוי "משולש הפוך" — ביטוי שמקורו במישפט "רק אם תעמוד על הראש, יהיה לך גוף-משולש". את המישפט הארוך הזה מקצרים ל"משולש הפוך". במישפט זה הולך ככה: יאללא, מי שולש הפוך, תפסיק כבר להתאמן ובוא לים" (מישפט שיישאר ברוב המיקרים ללא מענה, משום ש"משולש הפוך" יעדיף את האימונים על הים).

IN

הכי לאכול

מדור שבו מביעים צעירים וצעירות את מה שהם אוהבים ושונאים. גילית לאמר מבת-יים. תלמי-דה בת 18 והצי.

● ספר: מלון ניר-המפסיר. ספר שונה ממה קראתי עד היום. חכם שנון ומעניין.

היו ימים רודו רותן: ילדות מסודת שיער

הנעורים שלי כל-כך קשים, עד שי-גם היום אני מתבייש לספר עליהם. מה שעברתי בילדותי פשוט מסמר שיער. מזוז אולי לומר זאת, אבל היום אני לא מצטער על מה שעברתי. כתוצאה מכך למדתי ליהנות מהדברים היפים שבחיים, להעריך דברים, לא לקבל שום-דבר כמוכן מאלי.

כשהייתי ילד, התעסק אבי בכספים, והסתבר עם נחשים. לאורך כל הילדות היינו נורחים ממקום למקום. הדבר הי-קשה ביותר שאני זוכר זה לעבור רירה-כלילה כדי לברוח מנחשים. כל כמה חודשים היינו עושים את זה. עברתי עשרות בתי-ספר, אין לי תעודה של שנה שלמה אחת בבית-ספר אחד. כל שלוש הייתי במקום אחר. אני היחיד בארץ שיכול לאמר שלמדתי במאה בתי-ספר...

חינו בעוני נוראי. החלום הכי גדול שלי, בתור ילד, היה שלא יחסר האוכל ביום שלמחרת. הייתי חולם שהמקור בבית מלא. זה תמיד היה נשאר בגדר חלום. נורא ר-ציתי תמיד שלאאמ יהיה טוב. היא כל-כך סבלה, שהחלומות שלי היו עליה, ולא עליי. לעיתים נדירות, כשהיה טוב בבית, הייתי חולם על עצמי. כן, רציתי להיות שחקן.

הזיכרון החיובי היחיד שלי מהיל-דות הוא מהתקופה שבה גרנו בדימונה. היינו שם במשך התקופה הכי ארוכה — שנתיים. אז היתה דימונה עיר חלוי-צית כזאת, הגיעו לשם עולים מכל הי-עולם. בכיתה היינו ילדים מכל הצבעים

פרובוקציה

צ'חצ'חאדה

נגעלתי לקרוא במדור זה לפני שבוע את תיאורו של שחר זימן מפתח-תיקווה על התנהגות הנשים בחוף-הים: "זוג-שניים הלחוצים בתוך מי-סתיבד זעירה". זה התיאור שלו לביגדי-הים הנשיים. מסתכלות ימינה ושמאלה. לה-יות בטוחות שצופים בהן". או: "מחכות לגבר שיצוד אותן, ואחרי-כך מתלו-ננות". כך הוא מתאר את ההתנהגות שלנו. הוא מסיים את דבריו הדוחים ב-מי שלא נראית כמו זונה, לא סובלת מהטרדות". הסתכלתי במראה שוב-שוב, והגעתי למסקנה שאני לא נראית כמו זונה. ליתר ביטחון שאלתי כמה אנשים, והמסקנה שלי הפכה לנחרצת יותר. למרות העובדה השולית הזו, לא נותנים לי מנוחה בחוף. קל מאוד להתייחס לעובדה בהומור, ולתרוץ את המיטרד בכמיהה של הבחורות שיתחילו איתן. אני לא יודעת איזה בחורות אתה מכיר. הבחורות שאני מכירה הן לא כאלה.

עכשיו נעבור לצד הגברי. אני לא הייתי מגדירה את אלה שמתחילים עם הבנות כמצ'ואים" (כהגדרתו של שחר) אלא כצ'חצ'חים טיפוסיים. אם כבר מדברים על חלקי-לבוש מינימאליים, הרי שגם הצ'חצ'חים לא מצטיינים בלבשיה בד-מיותר.

ביגדי-הים הקטנטנים שלהם מבליטים יפה מאוד את הבליטה שהם רוצים להבליט. אלא שאצלנו, הנשים, הדבר לא מעורר דימונות נראים או רמז מסויים. כל בן-אדם רשאי לחשוף ולהסתיר מה שהוא רוצה — וסיבותיו איתו — מבלי לסבול מהטרדות. לצערי הופך הבילוי על החוף לצ'חצ'חאדה מגעילה.

הערות מטופשות ברמה של נערים בבית-ספר יסודי (וואו, איזו כו-סית!"). בחורים שמתיישבים ליד בחורות ומתחילים בנידוד אינפנטילי בלתי-מוסר (אז איך אמרת קוראים לך? לא אמרתי. אז אולי תגידני" חתיחה-חה!)

בקיצור, כדאי מאוד ששחר זימן ושכמותו, במקום שישאלו בתמיהה ובתמימות מעושה, על מה הם מתלוננות? ילכו לחברים המבחיילים שלהם וירסנו אותם. טלי בהן, כפר-סבא.

- סרט: גושוע אתמול והיום. מה שיפה בסרט זה שהוא לא היה קיטש, ואף אחד בו לא היה יפהפה או סמליסק.
- בילוי: בבית, עם חברים.
- בגד: שיהיה יפה, אבל אני לא משקיעה הון בבגדים. קונה בגדים פשוטים.
- זמר: אין קבוע. זה תלוי בקי-ריוה. כרגע: פינקפלוד.
- ספורט: איחס. אני לא אוהבת ספורט ולא אוהבת ספורטאים.
- תחביב: לקרוא ספרים ו...וזהו.
- בסף: לוקחת מההורים ומשדר-לת שלא להגזים בזה. אחרי הבגרות אמצא עבודה.
- חבר: יש. מה שחשוב אצל בנים זה שייראו טוב. שלא יהיו קמצנים ושקרנים, והכי חשוב, שיהיו מעניינים.
- הכי אוהבת: לעשות מה שאני רוצה. הכי-הכי אוהבת — לאכול.
- הכי שונאת: ללמוד לכגרו-יות. אף-זה נורא!
- חלום: שיהיה לי כסף. הרבה כסף, ושיהיה טוב, לי ולכולם.